

Evo priče ...

Evo priče ...

Home > Ljudi > Ivana je od jutra do mraka neprekidno bila na "prvoj liniji" pomoći...

IVANA JE OD JUTRA DO MRAKA NEPREKIDNO BILA NA "PRVOJ LINIJI" POMOĆI LJUDIMA: OVDJE SE SAD PIŠE NEKA NOVA POVIJEST. VRIJEDI BITI SUDIONIČ TE PRIČE

LJUDI

10. LISTOPADA 2025.

BY MIROSLAV ŠANTEK

Kad krene priča o trenutnom stanju civilnog društva u Petrinji, uz brojne hvale vrijedne udruge, nalazi se jedna koju je "nadogradio" potres. Njena nova priča počinje s potresom i traje dan danas. A osoba koja je živi svjedok priče i koja je

nesebično ušetala u tu priču je današnja ravnateljica Gradskog društva Crvenog križa Petrinja, Ivana Kovačević Škrinjarić. Peta je godina kako je postala djelatnica ove svud u svijetu prepoznate humanitarne ustanove i kojoj uskoro ističe mandat od četiri godine na mjestu ravnateljice društva.

Moja školska profesija je – učitelj razredne nastave. Završila sam tu školu, ali nisam nikad radila u struci. Jednostavno sam nekako shvatila da nije to životna priča za mene. Trebalo mi je nešto gdje se mogu umjetnički izraziti, gdje mogu nešto smisliti, napraviti i odlučila sam živjeti od svog obrta koji mi je donosio novac dovoljan za lagodan život. I danas se sve manje bavim s njim jer mi je u glavu došla pomisao o pomaganju ljudima u nevolji i danas sam ovdje – tu u ovom kontejneru Centra novog života.

Sve se promijenilo s tim potresom. Bila sam u svojoj kući u petrinjskom Brezju kad je udarilo to zlo ispod zemlje, ali znala sam da je moja kuća građena kao dvorac i da će izdržati te jake udare i da se zidovi neće raspuknuti. Naravno, sve se u kući razletilo po podu kao i kod svakog Petrinjca, ali kad sam vidjela da sam ostala živa, zdrava i neozlijeđena i kad sam dobila informacije da su mi obitelji i bliski prijatelji također dobro, nešto je u meni "puknulo" i odlučila sam odmah, taj isti dan pristupiti u pomoć onima kojima je to bilo potrebno. A takvih je, to ću odmah na vrlo brutalan način saznati bilo jako puno.

Na Trgu hrvatskih branitelja su odmah postavljeni šatori raznih službi, pa je među njima bio i šator Gradskog društva Crvenog križa Petrinja, ušla sam unutra i ponudila svoju pomoć. I tako je krenulo. Tone razne donirane odjeće i hrane su prošle kroz naše ruke. Brojni ljudi su dolazili po bilo kakvu pomoć, a ja sam od samog početka htjela i pazila da se sve to precizno i pedantno evidentira i da ako nekom dajem neku robu, to je moralo biti strogo evidentirano. Nisam se štedjela te zime. Od rana jutra do kasnih noćnih sati sam radila s drugim volonterima, a posla je bilo u izobilju. Sve dok se nije počela rušiti Robna kuća Petrinjka, pa smo skinuli šator i prenesli ga i postavili na područje Pigika.

Tih dva, tri kilometra sam svako jutro i po ledu i kiši i snijegu išla pješke i isto tako se vraćala kasno noću, potpuno umorna, ali nekako u duši zadovoljna. Ne bi ni sada znala reći, što je to točno ušlo u mene i zašto se toliko dajem psihički i fizički u besplatan posao, a imam obrt koji dobro posluje i koji sam zapostavila u to doba. Tadašnja ravnateljica je bila Ana Malović i vidjevši moju svakodnevnu požrtvovanost mi je predložila i da se zaposlim u Crvenom križu jer se otvorilo mjesto, a uskoro je i ona napustila ovaj posao jer nije se više mogla nositi s tolikim stresom i poslom što je i razumljivo, pa smo ostale ja i moja kolegica volonterka koja je također od prvih dana bila sa mnom "u rovu" – Anja Škegro.

Nas dvije smo u tom potpuno kaotičnom vremenu mjesecima koordinirale sav posao koji je s vremenom počeo biti manje intenzivan, ja sam postala vd ravnateljica, a poslije i ravnateljica. Kad se područje Pigika napustilo, dobili smo ovdje ovaj kontejner u kojem smo i dan danas i tko zna koliko vremena ćemo još u njemu provesti. Ali to nije važno. Odradili smo jako dobro tu prirodnu katastrofu koja nas je na neki način i očvrstala i dala nam volju za daljni rad. Kad je ovdje postavljeno kontejnersko naselje za stradalnike potresa, svakodnevno smo i dalje svim korisnicima bili na usluzi i brinuli o njima, a kad je napokon onaj glavni potpotresni udar počeo jenjavati, počeli smo se baviti aktivnostima kojima se društvo i do sada bavilo. Prve dobrovoljne akcije darivanja krvi smo odradili u prostorijama Policijske postaje Petrinja, a danas ih održavamo u Veteranskom centru Petrinja. Moram ovim putem reći da je primjetljivo da se mlade osobe rijetko odazivaju na akcije i da nam svima, a tako i njima – jako trebaju.

I tako smo mogle ostati na toj poziciji, potpuno usporiti ritam i djelovati u puno manjem obimu, ali nismo. Anja je po struci ekonomistica, razumije se u računalne sustave i programe i dala se u pretraživanje interneta u potrazi za nekim projektima koji bi svojim novčanim sredstvima omogućili da eventualno zaposlimo još ljudi i omogućimo im egzistenciju u gradu gdje i nema baš puno radnih mjesta. Europska unija nudi projekte s dovoljno novca, ali kako ih napisati, kako aplicirati, kako proći na natječaju i ako prođemo, kako ih provesti? Sve je to bio veliki posao, veliki rizik, velike nade, ali nismo htjele odustati. I onda smo vremenom i uspjele.

Danas Gradsko društvo Crvenog križa ima čak 36 zaposlenih ljudi. Zaposlili smo ih na tri godine kroz projekt Zaželi. Radi se o pomoći starijim i nemoćnim osobama na području svih 55 naselja koliko Grad Petrinja ima. Sve su djelatnice žene. Niti jedan muškarac nam nije prišao, a baš nam je trebao neko jači, neke jače ruke da mogu cijepati i unositi drva kod starijih osoba. Ali, eto, sve to naše djelatnice odrade. Idu

ljudima u trgovinu, na poštu, obavljaju u gradu stvari koje oni ne mogu, čiste im domove, brinu se o kućanstvu i slično. I nikom nije teško, niko se ne žali. A potrebe za ovakvom pomoći su ogromne. Uz nas je u Petrinji je još sedam udruga koje nude slične usluge, a potražnja ljudi za pomoći je tolika da postoje liste za čekanja.

I dalje apliciramo na projekte i upravo smo u igri za jedan ogroman s puno milijuna eura i s puno posla i robe. Toliko da moramo dobro razmisliti kako ćemo ga sprovesti, ali hoćemo – u to nema sumnje. Grad Petrinja nam plaća najam skladišta – prostora starog Šmita u blizini, a moram reći i da sa Gradom Petrinjom imamo izrazito dobru suradnju. Dobili smo i kombi od njih, a sad nam pada ideja za nekim projektom gdje bi i razvozili ljude u potrebi na razne adrese. Vrlo smo kreativni u našem poslu i moram reći da često, izvan radnog vremena, naši djelatnici volonterski odrade puno posla kad treba – recimo kod projekcija Ljetnog kina navečer. Nitko ne kaže ne, mada zna da je sve to volonterski i besplatno. Ja volim ove ljude i mi smo postali dobar tim.

Ono što me nekako sve više odbija, mada da se ne bi krivo shvatili – nama je u konačnici dobro u ovom kontejneru, ali novi i veći, topliji i tiši prostor bi nam dobro došao. Ovdje čim se otvore vrata od kontejnera, praktički si vani i uzalud je sve to pokušati zagrijati. Mi smo, duhovito rečeno – kontejnerski Crveni križ, možda jedini u Hrvatskoj. Ali što je tu je. Idemo dalje. Nema predaje. Ja i dalje svoj život provodim pomagajući drugima i vidim se u tome i u budućnosti. Kad me te brige shrvaju, kod kuće se vratim popodne svom obrtu i sredim misli. Dosta radim na sebi i mogu reći da sam uspjela i mentalno i fizički podnijeti svo ovo kaotično vrijeme iza nas i ispred sebe vidim bolja vremena, ljepši grad, manje potrebitih i puno novih projekata za dobrobit građana.

Voljela bih i kad bi bilo više volontera. Ogroman je manjak tih velikodušnih ljudi, a potrebe su trenutno velike. Tijekom vremena naš rad je prepoznat u gradu. Priča se o nama, priča ide od usta do usta, a i lokalni mediji su s pričama o našem radu odradili dobar marketinški posao. Danas je situacija takva da nas ljudi u potrebi jednostavno nazovu ili dođu osobno i iznesu svoje probleme. Sve su to većinom starije osobe o kojima nema tko svakodnevno brinuti, a nemaju novca za umirovljeničke domove. Njima pomažu naše gerontodomačice.

Da, mi smo jedni od predstavnika civilnog društva na ovim područjima od posebne državne skrbi. Dolazimo svaki dan na posao. Pomažemo ljudima. Ne predajemo se i idemo dalje. Kad je potres udario i srušio grad, moj suprug je rekao:

Ovdje se sad piše neka nova povijest. Vrijedi biti sudionik te priče. U četiri godine sam izgarala. Nastradalo mi je i zdravlje. Ali, onda se povučem malo u sebe, razmislim, saberem se i kažem: Kreni dalje! Ovi ljudi nas trebaju.

Miroslav Šantek

TEKST JE OBJAVLJEN UZ FINACIJSKU POTPORU AGENCIJE ZA ELEKTRONIČKE MEDIJE IZ PROGRAMA ZA POTICANJE NOVINARSKJE IZVRSNOSTI

The poster features a large, stylized leaf logo on the left side. In the top right corner, there are social media icons for Facebook, YouTube, and Instagram, along with the text '@visitpetrinja' and 'www.petrinjaturizam.hr'. The main title 'Festival Kestena Petrinja' is written in a large, serif font.

Subota, 11. listopada 2025.
PLANINARSKA KESTENIJADA
 Hrastovačka gora, Planinarski dom Matija Filjak

PRIJAVE PLANINARSKIH DRUŠTAVA
 hp.d.zrin@hps.hr
 098 138 9692

8.30 – 9.00 sati <small>Strossmayerovo šetalište, Petrinja</small>	Okupljanje i prijava društava
9.15 sati <small>Strossmayerovo šetalište, Petrinja</small>	Polazak iz parka uz organiziranu pratnju vodiča; staza duga 9 km
9.20 sati <small>Strossmayerovo šetalište, Petrinja</small>	Prijevoz autobusom do Hrastovice i penjanje planinarskim stazama do vrha Hrastovačke gore
11.00 – 17.00 sati <small>Planinarski dom "Matija Filjak"</small>	Glazbeni program uz GLORY DAYS REVIVAL BAND; rekreativni program pod vodstvom sportskih animatora, gastronomska ponuda, pečeni kesteni, kolači od kestena, ponuda domaćih proizvoda OPG-a i proizvođača suvenira
17.30 sati <small>Hrastovica</small>	Povratak autobusom

Nedjelja, 12. listopada 2025.
 Strossmayerovo šetalište, Petrinja

10.00 – 16.00 sati <small>Strossmayerovo šetalište</small>	FESTIVAL IGRAČAKA U GOSTIMA, gastronomska ponuda, pečeni kesteni, kolači od kestena, ponuda domaćih proizvoda OPG-a, proizvođača suvenira i kulturnih udruga
12.00 sati <small>Strossmayerovo šetalište</small>	Koncert KLAPA KOLAPJANI
14.00 sati <small>Strossmayerovo šetalište</small>	Koncert TRIO QUATRO

At the bottom of the poster, there are logos for 'petrinja', 'HRASTOVKA Puna Ljuta', 'Cestomatrans', and 'PORTAL 53', along with the website 'www.petrinjaturizam.hr'.

